

om, at der vil reise sig et Ramastrig imod en saadan Foranstaltning, og det er heller ikke usandsynligt, at det kunde benyttes til at bagtale vort Renomme i Udlandet. Jeg vilde være meget i Tvivl, om jeg havde indladt mig paa at høre et saadant Forbud, naar det en Gang var kommet, fordi en Hævelse kunde have faare alvorlige Følger. Saa længe vi staa frit, vil det imidlertid være en aldeles fortviølet Forholdsregel at gaa ind paa et Udførselsforbud. Det er en Kjendsgjerning, at Smørpriserne ere dalede allerede en Del; det ligger delvis i den dalende Kjøbeevne, men ogsaa i det stadig stigende Tilbud, og der er jo en meget nær Sandsynlighed for, at Tilbudet vil stige yderligere. Vi høre jo alle vore Landmænd sige, at nu skal det rigtig gaa løs med Andelsmeierier, saa at vor Smørproduktion kan hæves op til det Dobbelte eller endog Femdobbelte af, hvad vi have. Naar imidlertid Løberne ere saa trykkede, saa gjøre vi derved netop det omvendte af, hvad Skovværkseierne gjøre oppe i Norge og Sverig. De holde sig under saadanne Omstændigheder tilbage og formindste Produktionen; men vi ville netop forøge Produktionen, altsaa konkurrere med os selv, og denne Konkurrence af dansk Smør med dansk Smør er naturligvis den allerfarligste Konkurrence, naar der er Tale om Prisfald. Smørret vil altsaa sandsynligvis meget let komme til at dale i Pris. Man siger vel nok, at den forøgede Produktion ikke har saa meget at sige, thi vor Udførsel er kun en forsvindende Del af Englands Konsum. Ja, efter de sidste Beretninger er den imidlertid gaaet op til noget Saadant som henad $\frac{1}{3}$ af hele den Mængde Smør, der tilføres England, hvad der dog ikke forekommer mig at være saa ganske ubetydeligt, og det vilde dog ikke spille saa lille en Rolle, hvis den nu yderligere skulde forøges. Endelig er jo Smør en meget sensibel Vare, saa at blot denne Omstændighed, at der kommer nogle ganske saa Procent frem udover den Beholdning, som er nødvendig, meget let vil kunne fremfalde et Prisfald, idet der opstaar Kapløb for at blive af med det. Alle vide jo, at deres Smør ikke kan holde sig ret længe, og saa underbyrder den ene den anden for at blive af med sit. Det forekommer mig derfor høist sandsynligt, at man i Fremtiden gaar et Prisfald i Møde, og, naar man holder denne Mulighed for

Die, saa ligger jo Intet nærmere, end at vi anvende en Del af Smørret til at samarbejde med Kunstsmør. Paa den Maade kunne vi vente, at der paa en Gang bliver mindre af det rene Natursmør, saa det vil stige i Pris, og at der samtidig kunde aabne sig en ny Udførsel for os. Det forekommer mig i allerhøjeste Grad betænkeligt for et Land, der som vort har saa overordentlig saa Industrier, paa en saa kunstig Maade at ubelufte sig fra Industrier, som ligge saa let for os som en Produktion, hvortil der anvendes Smør, Mælk og Talg, Produkter, som vi jo alle have. Jeg maa derfor sige, at det er et af de Omraader, hvorpaa jeg nødigst vilde have et Udførselsforbud, og hvad Sikkerhed man derved vilde naae med Hensyn til Udførselen, er mig ganske ubegribeligt. Hvem kunne vi sikkre her? Naturligvis ikke de Folk, som faae det danske Smør paa fjerde, femte Haand, men kun Modtagerne paa første Haand. Men disse Modtagere ere jo fuldt sikrede mod Bedragerier ved den Bestemmelse, at Margarine kun maa forsendes i Beholdere af en særlig Form og mærket med Ordet: Margarine — forsaavidt det overhovedet lykkes at opretholde Loven. Derimod er det mig fuldstændigt ubegribeligt, hvad vi naae ved Udførselsforbudet. Jaren ligger i, at der udføres Kunstsmør i runde Bøtter, hvorpaa der ikke staa Margarine, og den Jare er lige stor, om det er tilladt at udføre Margarine i aflange Bøtter, eller det ikke er tilladt at udføre Margarine i aflange Bøtter. Straffen derfor er jo lige stor, saa at man ikke vinder det Mindste ved Udførselsforbudet, men kun udsætter sig for at miste en fremtidig Mulighed for en ny Udførsel. Jeg maa altsaa paa det Indstændigste anbefale, at man ikke giver efter paa Spørgsmaalet om Udførselsforbudet, men langt snarere viger paa Spørgsmaalet om Jarven. Her dreier det sig nemlig kun om et Skin. Naar man siger, at denne Bestemmelse skulde være kræntende for Smaafolk, saa forekommer dette mig at være et falsk Hensyn, naar man ser hen til, at Produktet virkelig i sig selv faaer et appetitligt og godt Udseende. Derimod vil et Udførselsforbud virkelig kunne komme til at staae Smaamanden ved at berøve ham Arbejde og tillige staae hele Landet ved at kvæle i Fødselen en Industri, som, behørig kontrolleret,